

Sygn. akt I ACz 547/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący: SSA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2015r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Gminy M. R.** przeciwko **I. D.**

o ochronę dóbr osobistych i zadośćuczynienie

na skutek zażalenia pozwanego

od pkt. 2 zarządzenia Przewodniczącego Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 30 kwietnia 2015r., sygn. akt **I C 1072/14**

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

W pkt. 2 zaskarżonego zarządzenia z dnia 30 kwietnia 2015r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Rzeszowie wezwał pełnomocnika pozwanego do uzupełnienia opłaty sądowej od wniesionej apelacji w terminie 7 dni pod rygorem jej odrzucenia.

W uzasadnieniu zarządzenia podano, iż pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł apelację od wyroku w sprawie o ochronę dóbr osobistych i zadośćuczynienie, uiszczając jedynie opłatę sądową stałą w wysokości 600 zł od roszczenia niemajątkowego, przy braku uiszczenia opłaty stosunkowej od zaskarżonego roszczenia majątkowego.

Biorąc pod uwagę treść art. 26 ust. 1 pkt. 3 u.k.s.c. w zw. z art. 13 ust. 1 u.k.s.c. - Przewodniczący wezwał pełnomocnika pozwanego do uzupełnienia przedmiotowej opłaty o kwotę 100 zł, skoro opłata sądowa od apelacji w niniejszej sprawie winna wynieść kwotę 700 zł (600 zł + 100 zł).

Jednocześnie Przewodniczący zauważył, że pozwany w dniu 28 maja 2015r. uiszczył dodatkową opłatę od apelacji w wysokości 100 zł.

W zażaleniu na powyższe zarządzenie pozwany domagał się uchylecia zaskarżonego zarządzenia i rozpoznania go przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie w trybie art. 395 § 2 k.p.c.

Skarżący powołując się treść postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2012r. wydanego w sprawie o sygn. I C 39/12 podniósł, że zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt. 3 u.k.s.c. opłatę stałą w wysokości 600 zł pobiera się od pozwu o ochronę dóbr osobistych. Z takiego sformułowania powołanego przepisu wynika, że opłata stała pobierana jest od każdego pozwu o ochronę dóbr osobistych niezależnie od tego, czy polega ona na zgłoszeniu roszczeń niemajątkowych jak i majątkowych.

Skoro uiszczył on opłatę w kwocie 600 zł, to nie było podstaw do wyzwania go o uzupełnienie jej o dodatkową kwotę 100 zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie jest bezzasadne.

Na mocy wyroku z dnia 6 marca 2015r. wydanego przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie pozwany został zobowiązany do złożenia określonego oświadczenia (pkt. I wyroku) oraz zapłaty na wskazany cel społeczny kwoty 2.000 zł tytułem zadośćuczynienia (pkt. II wyroku). Od niniejszego rozstrzygnięcia strona pozwana, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła apelację.

Zgodnie z przepisem art. 26 ust. 1 pkt. 3 u.k.s.c. w sprawach o ochronę dóbr osobistych pobiera się opłatę stałą w wysokości 600 zł.

Przy wykładni przepisu art. 26 ust. 1 pkt. 3 u.k.s.c. należy uwzględnić zasadnicze kryterium, wyznaczające rodzaj pobieranej opłaty, którym w myśl przepisów art. 12 i 13 u.k.s.c. jest charakter sprawy - o prawa majątkowe lub o prawa niemajątkowe. Rozstrzygając o majątkowym bądź niemajątkowym charakterze sprawy na potrzeby określenia opłat sądowych, należy kierować się tym, czy dochodzone prawa są bezpośrednio uwarunkowane interesami ekonomicznymi podmiotu uprawnionego, a nie niemajątkowym bądź majątkowym charakterem chronionego przez te roszczenia prawa podmiotowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 08.03.2007 r., III CZ 12/07, OSNC 2008/2/26).

Z tych też względów nie można podzielić twierdzeń strony pozwanej, że od apelacji w sprawie o ochronę dóbr osobistych pobiera się wyłącznie opłatę stałą, niezależnie od charakteru zgłoszonych roszczeń.

Wskazać należy, iż gdyby pozew w sprawie o ochronę dóbr osobistych podlegał tylko jednej opłacie (stałej), kwota dochodzonego zadośćuczynienia nie miałaby znaczenia dla wysokości opłaty sądowej. Tymczasem roszczenia te, dochodzone oddzielnie, implikowałyby konieczność uiszczenia opłaty stosunkowej, przewidzianej w przepisie art. 13 u.k.s.c. w odniesieniu do pozwu obejmującego roszczenie majątkowe. Dopuszczalność kumulacji w jednym pozwie roszczeń niemajątkowych i majątkowych nie może prowadzić do zmiany zasad pobierania opłat sądowych.

Skoro zatem pozwany wniósł apelację co do całego wydanego rozstrzygnięcia (a więc zarówno co do roszczenia o charakterze majątkowym $2.000 \text{ zł} \times 5\% = 100 \text{ zł}$) jak i niemajątkowym (600 zł) to opłata sądowa od apelacji wynosi łączną kwotę 700 zł (600 zł + 100 zł).

Powyższe twierdzenia znajdują także potwierdzenie w treści uchwały Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 16 października 2009r. III CZP 54/09, OSNC 2010/3/34.

Zasadnym zatem było wezwanie pozwanego do uzupełnienia brakującej części opłaty tj. kwoty 100 zł.

Z tych też względów, Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie pozwanego na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.